

У ЗЕМНОЇ КУЛІ ФОРМА СЕРЦЯ

Школярі українського Славутича і американського Річленда підготували до друку книгу, яка незабаром вийде в США українською і англійською мовами

Листи з планети дитинства.

Так можна сказати про невелику, гарно ілюстровану книгу, яку читачі незабаром візьмуть до рук. Ще якийсь рік тому її автори і не підозрювали, що вона може з'явитися на світ.

І раптом дитячий телеміст між Річлендом і Славутичем, під час якого школярі обох міст чимало дізнались одне про одного і поклали початок щирій дружбі.

І раптом з'ясовується, що Земля — не дві окремі півкулі, де на розполюсованих географічних координатах розташувалися Сполучені Штати Америки і Україна, а суцільна велика куля з єдиним всесвітнім диханням, з єдиним космічним пульсом.

І раптом чудова ідея Тихоокеанської північно-західної лабораторії США (PNNL) та Славутичької лабораторії міжнародних досліджень і технологій в Україні випустити під однією книжковою палітуркою стрімкими ластівками дві зустрічні зграйки дитячих поспань.

У дітей неповторний погляд на життя. В цьому, здається, найбільша цінність видання. І коли діти беруться розмірковувати про такі складні "дорослі" питання, як Чорнобильська катастрофа в українському Поліссі чи створення першої в світі атомної бомби в американському Хенфорді (на місці теперішнього Річленда), історія будівництва Славутича чи становлення бізне-

су в умовах міст з моноіндустріальною економікою, перспектива розвитку атомної енергетики чи природоохоронні заходи з мінімізації впливу ядерних відходів на довкілля, — ці найскладніші проблеми під дотепним дитячим пером здаються простими і безумовно вирішуваними. Бо діти — парость нового покоління — часто-густо насправді спроможні знайти простіші й ефективніші рішення, ніж їхні попередники в часі і просторі...

Сподіваємося, ця книга допоможе читачам збагнути таку істину. В якому б куточку планети не жили діти та їхні батьки, якої б віри чи яких би переконань вони не були, — всі без винятку прагнуть добра, щастя, злагоди з

людською спільнотою і природою.

У світлі промінчиків дитячої наївності нараз розумієш: Земля — велика, та не більша за людське серце.

З великою присмністю представляю читачам "Теледня-Славутича" один з розділів цієї книги, написаний Ольгою Пономаренко — вчорашньою славутицькою школяркою, а з 1 вересня цього року першокурсницею Національного технічного університету "Київський політехнічний інститут".

Віктор КАПУСТА,
редактор-консультант
української частини книги